

nr 2 (322)

Bydgoszcz - Błonie

marzec 2025

W NUMERZE

- ☐ str. 3 Sanktuaria Diecezji Bydgoskiej
- ☐ str. 4 Katecheza o Eucharystii
- ☐ str. 6 Św. Kazimierz

O Krwi najdroższa, o Krwi odkupienia,
Napoju życia, z nieba dla nas dany!
O zdroju łaski, o ceno zbawienia,
Ty grzechowe leczysz rany!

Okres Wielkiego Postu

Środa Popielcowa rozpoczyna okres czterdziestodniowego przygotowania do największej chrześcijańskiej uroczystości - Świąt Paschalnych. Wielki Post, bo tak nazywa się ten okres, trwa do początku liturgii Mszy Wieczerzy Pańskiej sprawowanej w Wielki Czwartek.

Już w II wieku, dla lepszego przygotowania do przeżycia Świąt Paschalnych, dodano dwa dni postu przed tym świętem. Wspomina o tym Tertulian (+ ok. 240). Św. Ireneusz (+ ok. 202) pisze, że za jego czasów zwyczaj ten istniał również w Galii: ku czci 40-dniowego postu Pana Jezusa był nakazany post 40-godzinny (obowiązywał zatem w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę). W wieku III poszczono już cały tydzień. Wreszcie na początku wieku IV wprowadzono post 40-dniowy na pamiątkę postu Jezusa Chrystusa. Po raz pierwszy wspomina o tym św. Atanazy z Aleksandrii w liście pasterskim z okazji Wielkanocy z 334 r. Chodziło o to, aby jak najlepiej przygotować wiernych do świąt wielkanocnych.

Według świadectwa Egerii (w. IV) post 40-dniowy był powszechnie znany. Potwierdza to także św. Cyryl Jerozolimski, kiedy pisze w swoich katechezach o 40 dniach pokuty. Na Wschodzie jednak Wielki Post obchodzono przez 8 tygodni, a to dlatego, że soboty i niedziele były wolne od postu. Chodziło więc o uzupełnienie pełnych 40 dni postu. W wieku VI w Rzymie post rozpoczynał się 6 tygodni przed Wielkanocą. Jednak po odliczeniu niedzieli, w które nigdy nie poszczono, post trwał właściwie tylko 36 dni. Dlatego w wieku VII dodano brakujące dni i wyznaczono jako początek Wielkiego Postu Środę Popielcową. Ostatecznie środa jako początek Wielkiego Postu weszła na stałe do tradycji rzymskiego kościoła w 1570 roku. Od św. Grzegorza I Wielkiego (+ 604) datuje się powstanie „przedpościa”. Na trzy tygodnie przed Wielkim Postem wprowadzał Kościół fioletową,

dokończenie na str. 2

- **W Środę Popielcową rozpoczynają się nasze Parafialne Rekolekcje Wielkopostne.** Prowadzić je będzie, dzieląc się Słowem Bożym, pochodzący z naszej parafii, **ks. Prałat Krzysztof Redlak**, proboszcz parafii św. Jakuba Większego Apostoła w Miłosławiu. Nauki rekolekcyjne: w **Środę Popielcową** podczas każdej mszy św. (**7.00, 8.00, 9.30, 18.00 i 19.30**), w **czwartek i piątek**, podczas mszy św. o godz. **10.00 i 18.00**. W **sobotę**, o godz. **10.00**, msza św. **dla chorych z udzieleniem sakramentu chorych**, z nauką rekolekcyjną. Zapraszamy na to szczególne, wielkopostne przeżycie, prosząc już dziś o modlitwę w intencji księdza rekolekjonisty.
- **Rekolekcje Wielkopostne dla uczniów Szkół Średnich** na terenie naszej parafii, Liceum Ogólnokształcącego nr 4 i Technikum Elektrycznego, w dniach od **17 do 19.03 br.**. Natomiast **dla uczniów Szkół Podstawowych**, nr 62 i 48, w dniach od **31.03 do 2.04 br.**

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE

Porządek nabożeństw w okresie Wielkiego Postu:

- Gorzkie Żale	niedziela godz. 17 ⁰⁰
- Droga Krzyżowa	
<u>dla młodzieży i dorosłych</u>	piątek godz. 8 ¹⁵ i 18 ³⁰
<u>dla dzieci</u>	piątek godz. 17 ⁰⁰

Okres Wielkiego Postu

dokończenie ze str. 1

pokutną barwę szat liturgicznych, z modlitw i śpiewów usuwano radosne Alleluja, do roku zaś 1248 w tym czasie obowiązywał również post, chociaż w formie złagodzonej.

We wspomnianym 1248 roku papież Innocenty IV skrócił Wielki Post, wyznaczając go od Środy Popielcowej. Przedpoście było więc rodzajem przedsionka, wprowadzającego w nastrój Wielkiego Postu. Reforma liturgiczna ostatnich lat Przedpoście zniosła. W Polsce Wielki Post zachowywano wraz z Przedpościem (łącznie 70 dni) jeszcze w niektórych stronach w wieku XVIII, a nawet XIX. W niedzielę post nie obowiązywał i dotąd nigdy nie obowiązuje - każda niedziela bowiem ma charakter uroczystości.

Sam zwyczaj posypywania głów popiołem na znak żałoby i pokuty, celebrowany w **Środę Popielcową**, znany jest w wielu kulturach i tradycjach, m.in. w starożytnym Egipcie, u Arabów i w Grecji. W liturgii pojawił się on w VIII w. Pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W 1091 r. papież Urban II wprowadził ten zwyczaj jako obowiązujący w całym Kościele. W tym też czasie ustalono, że popiół do posypywania głów wiernych ma pochodzić z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku.

W Środę Popielcową - zgodnie z **kanonami 1251-1252** Kodeksu Prawa Kanonicznego - **obowiązuje wstrzeżność od pokarmów mięsnych i post ścisły** (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko jeden - do syta). Prawem o wstrzeżności są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście - osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60. roku życia. Prawo kanoniczne nie nakłada na wiernych natomiast obowiązku uczestniczenia w tym dniu w Eucharystii (choć jest to powszechną praktyką, z której nie powinno się rezygnować bez ważnej przyczyny).

W całym Kościele w Wielkim Poście odbywały się nauki, które dawał kandydatom do przyjęcia Chrztu świętego sam miejscowy biskup. On także przeprowadzał końcowy egzamin i uroczystie udzielał tego sakramentu w noc wielkanocną przed świętem pamiątki Zmartwychwstania Pańskiego wobec całej wspólnoty kościelnej. Do dziś zaleca się, by chrzest osób dorosłych odbywał się właśnie w Wigilię Paschalną i był poprzedzony tzw. skrutyniami, odbywającymi się na przestrzeni Wielkiego Postu.

W okresie Wielkiego Postu, który jest czasem pokuty i nawrócenia, Kościół, przypominając słowa Jezusa, proponuje trzy drogi przybliżania się do Boga: post, jałmużnę i modlitwę. **Liturgia tego okresu** jest dość wyciszona. Dominującym kolorem szat liturgicznych jest fiolet. Z obrzędów Mszy świętej znika uroczysty hymn «Chwała na wysokości Bogu» (śpiewany jedynie w czasie przypadających w Wielkim Poście uroczystości, np. św. Józefa - 19 marca, czy Zwiastowania Pańskiego - 25 marca) oraz radosna aklamacja «Alleluja» (nawet w uroczystości i święta) śpiewana przed odczytaniem fragmentu Ewangelii (zastępuje ją aklamacja «Chwała Tobie, Królu wieków» albo «Chwała Tobie, Słowo Boże»). Zakazane jest przyozdabianie ołtarza kwiatami, zaś gra na instrumentach muzycznych dozwolona jest tylko w celu podtrzymania śpiewu. Z rzadka także odzywiają się dzwony. Jedynym wyjątkiem od tych ostatnich zastrzeżeń jest IV Niedziela Wielkiego Postu, zwana Niedzielą *Laetare* (łac. «Wesel się» - od pierwszych słów introitu). W okresie Wielkiego Postu zabroniony jest udział w zabawach. Organizuje się także zwykle kilkudniowe rekolekcje, które mają pomóc w dobrym przeżyciu tego czasu. W wielu kościołach zachował się zwyczaj ustawiania krzyża, przy którym można klęknąć i ucałować rany Chrystusa. Zwykle stoją przy nim świece i kwiaty.

Zmiany następują także w Liturgii Godzin. W Godzinie Czytań w niedziele nie odmawia się hymnu „Ciebie, Boga, wysławiamy”. W formułach rozpoczynających każdą Godzinę oraz w kilku innych częściach (np. responsoriach) opuszcza się radosne „Alleluja”.

Ks. Proboszcz Dariusz Wesolek

DUCH ŚWIĘTY PRZEKONUJE NAS O NASZYM GRZECHE

(B. SZLINK)

TO NAPOMNIENIE I PRZEKONYWANIE O GRZECHE ZE STRONY DUCHA ŚWIĘTEGO NIE MA MIEJSCA TYLKO RAZ, W CHWILI NAWRÓCENIA LUB ZANIM OTRZYMAMY W DARZE OD DUCHA ŚWIĘTEGO CHARYZMATY. DUCH ŚWIĘTY W CIĄGU CAŁEGO NASZEGO ŻYCIA MA WIELE DO ZROBIENIA W NAS. WCIAŻ MUSI ODNAWIAĆ SWOJE NAPOMNIENIA, PONIEWAŻ STALE, CZĘSTO NAWET TEGO NIE ZAUWARZAJĄC, POPEŁNIAMY GRZECHE. DLATEGO NIEUSTANNIE MUSI POWTARZAĆ PRZESTROGI, KARCIĆ, KARAĆ. TA JEGO CIĘŻKA PRACA, JEGO DZIEŁO PRZEMIANY, KTÓREGO NIEUSTANNIE DOKONUJE W NASZEJ DUSZY, JEST NAJWIĘKSZYM ZE WSZYSTKICH DARÓW, KTÓRE ON Z TAKĄ HOJNOŚCIĄ ROZDAJE.

VIZEN

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

8 grudnia 2017 r., w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP odbyła się konsekracja kościoła Matki Bożej Fatimskiej pod przewodnictwem Biskupa Ordynariusza Diecezji Bydgoskiej Jana Tyrawy oraz z udziałem zaproszonych arcybiskupów: abp Jana Romeo Pawłowskiego z Watykanu i abp Tomasza Pety z Kazachstanu oraz licznych kapłanów, gości i parafian. Poświęcenie kościoła miało miejsce w roku setnej rocznicy objawień fatimskich oraz w dwudziestą piątą rocznicę utworzenia parafii. Podczas Mszy Świętej został także odczytany dekret, mocą którego Świątynia otrzymała status Sanktuarium.

Oznacza to, że świątynia została uznana za miejsce wyjątkowe, chętnie odwiedzane przez pielgrzymów, którzy mają zostać tutaj otoczeni szczególną opieką duszpasterską. Kustoszem sanktuarium ma być każdorazowy proboszcz parafii. Obecny proboszcz, ks. Józef Orchowski, dziękował parafianom i wszystkim, którzy przyczynili się do zbudowania kościoła. Podarował też pierwsze wotum: złote serce otoczone cierniem. – „Złote serce oznacza miłość. Matka o złotym sercu objawiła się w Beauraing i tam odbiera cześć. A ta o sercu okolonym cierniem odbiera cześć w Fatimie – i u nas” – mówił proboszcz parafii Matki Bożej Fatimskiej.

Nowe sanktuarium wówczas było siódmym w diecezji bydgoskiej, piątym w samej Bydgoszczy. Pozostałe to: Sanktuarium Matki Bożej Piękną Miłości (katedra), Sanktuarium Nowych Męczenników (parafia pw. Św. Polskich Braci Męczenników, Wyżyny), Sanktuarium Królowej Męczenników Kalwaria Bydgoska – Golgota XX wieku (parafia pw. Matki Bożej Królowej Męczenników, Fordon), Sanktuarium Zawierzenia (Piaski). Pozostałe sanktuaria diecezji znajdują się w Górcie Klasztornej i Kcyni. W późniejszym czasie status sanktuarium otrzymały jeszcze dwie parafie: parafia św. Rity i parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Żołędowie – Sanktuarium św. Huberta.

Parafia Matki Bożej Fatimskiej powstała w czasie obchodów 75. rocznicy objawień w Cova da Iria w Fatimie. Dekret ks. abp. gnieźnieńskiego Henryka Muszyńskiego, erygujący parafię, nosi datę 8 grudnia 1992 r. – uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP.

Historię parafii tworzy sama jej Patronka, ponieważ ważne fakty powstania i rozwoju związane są z Matką Bożą.

W dniu **1 stycznia 1993 r.**, uroczystość Macierzyństwa NMP, idąc za wezwaniem Maryi z Fatimy – „**odmawiajcie codziennie różaniec**”, wprowadzono codzienne odmawianie różańca o godz. 18.00. W następnym roku, także w uroczystość Macierzyństwa NMP, zostały wprowadzone **nabożeństwa pierwszych sobót miesiąca**.

Bowiem osiem lat po zakończeniu fatimskich objawień Matka Boża zezwoliła siostrze Łucji na ujawnienie treści drugiej części tajemnicy fatimskiej. Jej przedmiotem było nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP. 10 grudnia 1925 r. Maryja powiedziała: „Córko moja, spójrz, Serce moje otoczone cierniami, którymi niewdzięczni ludzie przez bluźnierstwa i niewdzięczność stale ranią. Przynajmniej ty staraj się nieść mi radość i oznajmij w moim imieniu, że przybędę w godzinie śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia do tych wszystkich, którzy przez pięć miesięcy w pierwsze soboty odprawiają spowiedź, przyjmą Komunię Świętą, odmówią jeden Różaniec i przez piętnaście minut rozmyślania nad piętnastu tajemnicami różańcowymi towarzyszyć mi będą w intencji zadośćuczynienia”.

Natomiast **7 października** tego samego roku, w dzień Matki Bożej Różańcowej podczas uroczystej Mszy św. celebrowanej przez ks. bp. Bogdana Wojtusia, został **poświęcony złoty różaniec**.

Matka Boża z Fatimy, wzywająca do rozkochania się w modlitwie różańcowej otaczana była wielką czecią, którą parafianie wyrazili przez piękną **złotą koronę**, ozdobioną koralami i turkusami, którą poświęcił ks. bp. Jan Nowak w Uroczystość Patronalną **13 maja 1994 r.**, po przeżytych Pierwszym Parafialnym Kongresie Maryjnym, którego hasłem było: „Abym była więcej znana i miłowana”, trwającym od 6 do 12 maja, który był wielkim wydarzeniem z bardzo bogatym programem, wypełniającym wiele godzin każdego dnia. Kongres ten zaowocował tym, że do życia w parafii zostały powołane: Legion Maryi oraz Bractwo Szkaplerzne. Oprócz Bractwa Szkaplerznego i Legionu Maryi istnieje 16 Róż Żywego Różańca, Apostolstwo Dobrej Śmierci, Ruch Szensztacki, Domowy Kościół, Grupa Modlitwy św. Ojca Pio, Czciociele Miłosierdzia Bożego „Faustinum” i Rycerstwo Niepokalanej.

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

dokończenie ze str. 3

W Świątyni znajdują się charakterystyczne monumentalnych rozmiarów figury św. Piotra – pierwszego papieża, Jana Pawła II, św. Ojca Pio, stacje Drogi Krzyżowej – odlane w brązie oraz piękne witraże przedstawiające objawienia maryjne zatwierdzone przez Kościół, sceny tajemnic różańcowych, sylwetki papieży oraz dzieci – Hiacyntę, Łucję i Franciszka a także cud wirującego słońca. Obok zaś świątyni istnieje ogród różańcowy z dwudziestoma stacjami różańcowymi, w którym znajduje się ołtarz polowy na łodzi przycumowany do dwóch kolumn, obrazujący życie religijne Parafii Matki Bożej Fatimskiej w Bydgoszczy.

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w roku 2025 jest jednym z dziesięciu Kościołów Jubileuszowych, które jest miejscem dla zyskania szczególnych, odpustowych łask. Rok jubileuszowy potrwa do 6 stycznia 2026 roku.

opr. Halina Owczarz

Korzystałam:

<https://mbf.bydgoszcz.pl>, <https://tygodnikbydgoski.pl/>

Katecheza o Eucharystii

Liturgia Eucharystyczna cz. I

Liturgia eucharystyczna rozpoczyna się przygotowaniem darów, chleba i wina, które będą konsekrowane i staną się Ciałem i Krwią Chrystusa. Trwa aż do doksológii końcowej.

Przygotowanie darów

Za czasów pierwszych chrześcijan Eucharystie były połączone z agapami, to znaczy z ucztami braterskiej miłości. Uczestnicy przynosili swoje dary, część z nich przeznaczona była do Eucharystii, część na utrzymanie duchownych, a także część dla potrzebujących. Oprócz chleba i wina przynoszono także winogrona, oliwę, воск, sery, masło, miód, kwiaty, warzywa, ptaki i zwierzęta.

Ofiarowanie darów ma być wyrazem wewnętrznej postawy – oddania się Chrystusowi, chęcią włączenia się w Jego ofiarę. Ale także zaświadczeniem o tym, że wszystko jest darem Bożym. Poza tym, przynosząc dary na ołtarz, przynosimy też samych siebie, gotowych do przemiany, do wzrastania w miłości Boga i bliźniego.

Na początku przynoszono na Eucharystie chleb, którego używano na co dzień. I w zasadzie dopiero od IX w. zaczęto używać chleba niekwaszonego. Już samo przygotowanie takiego chleba było aktem niemal religijnym. Wypiekali go klerycy, a podczas mieszania mąki odmawiano modlitwy i śpiewano psalmy. Czasami obok kościołów powstawały specjalne domy do wypieku chleba, czyli tzw. „betlejem”.

Chleb i wino dziś

„Kościół do sprawowania Uczty Pańskiej zawsze używał chleba i wina z wodą” – czytamy w „Ogólnym wprowadzeniu do mszału rzymskiego”. „Chleb, którego używa się do sprawowania Eucharystii, powinien być czysto pszenny, świeżo wypieczony i niekwaszony. Natura znaku domaga się tego, by materia służąca do sprawowania Eucharystii miała wygląd pokarmu. Wynika stąd, że chleb eucharystyczny, jakkolwiek niekwaszony i w formie tradycyjnej, powinien być tak przyrządzony, aby kapłan w czasie Mszy z ludem mógł rzeczywiście przełamać Hostię na kilka części i rozdzielić przynajmniej niektórym wiernym. Nie wyklucza się jednak małych hostii, gdy wymaga tego większa liczba przyjmujących Komunię świętą lub inne racje duszpasterskie” – czytamy dalej.

Początkowo do sprawowania Eucharystii używane było wino czerwone, a od XVI w. wino białe. Obecnie dopuszczalne jest zarówno jedno jak i drugie. Mieszano także, zgodnie ze zwyczajem rozpowszechnionym w Palestynie, wino z wodą.

„Wino do celebrowania Eucharystii powinno być z owocu winnego krzewu, naturalne i czyste, to jest bez jakichkolwiek dodatków obcych substancji” – podaje ogólne wprowadzenie do mszału rzymskiego”. Chleb i wino przeznaczone do Eucharystii były przechowywane w doskonałym stanie.

Modlitwa nad darami nawiązuje do symboliki i przeznaczenia darów. A także kończy obrzęd przygotowania darów i jest wprowadzeniem do modlitwy eucharystycznej.

dokończenie na str. 5

PRZEBACZ MI

*Wśród topól kamienny krzyż. Na nim białe Ciało Boga.
Wypłynęła krew,
nie starczyło łez,
pozostała trwoga...
Z sercem ciężkim od win,
które przybiły Ciebie do krzyża,
wołam: „O Zbawco przebacz mi!”
W pokorze się uniżam
i wołam: „Przebacz mi!”*

Anna C.

Liturgia Eucharystyczna cz. I

dokończenie ze str. 4

Modlitwa eucharystyczna

Nazwa ta obejmuje część mszy św. od modlitwy „Pan z wami” do „Amen” wypowiedzianego po doksolologii „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie...”.

Celebrans podczas mszy św. ma do wyboru kilka modlitw eucharystycznych. Najstarszą, zalecaną do odprawiania zwłaszcza w niedziele i większe uroczystości, jest Kanon Rzymski (Pierwsza Modlitwa Eucharystyczna). Druga Modlitwa Eucharystyczna nazywana jest modlitwą epoki męczenników. Natomiast Trzecia Modlitwa Eucharystyczna jest stosunkowo nowa. Jej cechą charakterystyczną są jasno i przejrzysto uporządkowane elementy liturgii. Zalecana jest w niedziele i święta podczas mszy św. z ludem. Z kolei Czwarta Modlitwa Eucharystyczna nazywana jest modlitwą historii zbawienia. Ponieważ zawiera te same wątki, które znajdują się w Credo to nie należy jej stosować w niedziele i święta, by nie dublować treści.

Dla diecezji polskich, oprócz wspomnianych czterech, wprowadzono jeszcze sześć dodatkowych modlitw Eucharystycznych. Są to: Piąta Modlitwa Eucharystyczna, dwie modlitwy eucharystyczne o tajemnicy pojednania oraz trzy modlitwy eucharystyczne na mszę z udziałem dzieci.

Modlitwy eucharystyczne są uwielbieniem Boga Ojca przez Chrystusa w Duchu Świętym za wszystko, czego dokonał w historii zbawienia.

Prefacja

Prefacja pochodzi od słowa „Praefatio”, co oznacza „mówić”. Chodzi zarówno o modlitwę, mówienie przed rozpoczęciem jakiejś czynności. Ale oznacza także mówienie przed zgromadzonymi. Jest to wstęp do modlitwy eucharystycznej.

Dialog wprowadzający

Dialog wprowadzający rozpoczyna modlitwę eucharystyczną. Kapłan kieruje wezwanie do ludu, by wznosił serce do Boga w dziękczynieniu.

Pierwsza część modlitwy eucharystycznej to starotestamentalne „berakah” (tzn. dziękczynienie), do którego dodano słowa „Bogu naszemu”. Natomiast zwrot „Godne to i sprawiedliwe” pochodzi z kultury helleńskiej, w której w ten sposób ratyfikowano ważne wybory i decyzje. Potem następuje embolizm prefacyjny. Tekst ten jest zmienny, ponieważ związany jest z liturgicznym wspomnieniem danego dnia. Dlatego też jest dziękczynieniem nawiązującym do tekstów biblijnych, patrystycznych, teologicznych czy też dogmatycznych treści związanych z danym świętem. Następnie ma miejsce formuła końcowa. Przyjmowała pięć form: „Przez Chrystusa naszego Pana, któremu właściwie, słusznie...”, „Przez Chrystusa, którego wielbią...”, „Przez Chrystusa, przez którego...”, „przeto”, „dlatego”. Przy czym w liturgii najczęściej stosuje się pierwszą, a w dalszej kolejności trzecią. Wreszcie ma miejsce konkluzja, czyli aklamacja „Sanctus” – „Święty”. Dziś w zasadzie trudno jest dokładnie stwierdzić, kiedy wprowadzono ją do mszy św.

Niektórzy liturgiści stosują nazwę postsanctus na określenie modlitwy, która jest przejściem od aklamacji „Święty” do wspomnienia dnia lub epiklezy.

Ks. Igor Wichrowski

ŚW. KAZIMIERZ, PATRON POLSKI LITWY I UKRAINY

Op. cit. Jan Paweł II Watykan 4 marca 1984 r.

Podczas tego niedzielnego spotkania pragnę kontynuować refleksję nad obecnością Dziewicy w sprawowaniu liturgii, w owej czynności Chrystusa i Kościoła, z którym Maryja jest złączona w sposób nierozwalny. Kościół swoje głębokie przekonanie o tym czerpie z wiary i, można powiedzieć, z doświadczenia. Kościół bowiem wierzy, iż Błogosławiona Dziewica, wzięta do nieba, znajduje się u boku Chrystusa, zawsze gotowego wstawić się za nami i że z Boskim błaganiem Syna łączy się nieustannie Modlitwa Matki: głos Dziewicy w niebie stał się liturgią błagalną za ludzi, Jej synów, na których patrzy w świetle Boga, znając ich potrzeby i udręki. Dziewica otoczona jest gwiazdami. Kościół posiada głębokie i żywe, dojrzewające w nim poprzez stulecia codziennej modlitwy doświadczenie czynnej obecności Dziewicy, Aniołów i Świętych w liturgii. Doświadczenie to, zawarte przede wszystkim w modlitwie liturgicznej, wyraża się w wielorakich postawach kultu, wśród których pragnę przypomnieć prośbę o macierzyńskie wstawiennictwo Dziewicy i zjednoczenie z Nią.

Bóg Ojciec chciał, aby w ramach jedynego pośrednictwa Chrystusa, macierzyńska miłość Dziewicy towarzyszyła Kościołowi w jego wędrówce do Ojczyzny. Kościół więc pragnie przejść tę drogę wraz z Matką Pana, której głos przewodzi w uwielbianiu Boga, a serce drży w czystym ofiarowaniu siebie i raduje się we wdzięcznym śpiewie na cześć Najwyższego.

W dniu dzisiejszym, w którym przypada pięćsetna rocznica śmierci św. Kazimierza, pragnęłam duchowo zjednoczyć się z Biskupami Litwy, którzy wczoraj przy grobie Świętego w Wilnie, rozpoczęli uroczyste obchody jubileuszowe ku czci swego niebieskiego Patrona.

Syn Kazimierza Czwartego Jagiellończyka, króla Polski i Wielkiego Księcia Litewskiego, św. Kazimierz w swoim krótkim zaledwie dwudziestosześcioletnim życiu odznaczył się niezłomną wiarą, wytrwałą modlitwą, przejrzystą czystością, czynną miłością biednych i potrzebujących, gorącym nabożeństwem do Najświętszej Panny. Ze względu na wzorowe świadectwo chrześcijańskie oraz wielorakie więzy pokrewieństwa życie Świętego należy do cywilnej i religijnej historii Europy tamtych czasów.

dokończenie na str. 8

1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						

LOGOGRYF WIELKOPOSTNY

Litery z zaznaczonych pól, czytane kolejno, utworzą rozwiązanie.

1. Żeńskie zgromadzenie zakonne pod patronatem Świętej od Dzieciątka Jezus - 1 października.
2. Osoby towarzyszące zmarłemu w drodze na cmentarz.
3. Imię błogosławionego Słowianina „drogiego Najwyższemu” - 10 czerwca.
4. Dzień kończony pasterką.
5. Ozdobre naczynie mszalne.
6. Członkini zakonu kontemplacyjnego, np. Klaryska (liczba mnoga).
7. Patron Wrocławia, imieniny 20 lipca.
8. Siedziba Ojca Świętego w Rzymie.
9. Zakonnik dyżurujący u bramy klasztoru.
10. Dzielimy się nim w wigilię.
11. Członkiem tego zakonu był ks. Stanisław Konarski (działalność oświatowa).
12. Symbol Trójcy Świętej w malarstwie sakralnym (wielokąt).
13. Drużba pana młodego przy ołtarzu.
14. Członek katolickiego stowarzyszenia mariańskiego.
15. Cechuje Osobę Trójcy Świętej.
16. Miejsce ukrzyżowania Chrystusa, zwane też Kalwarią.

/BILIER/

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązaniem krzyżówki z poprzedniego numeru „Wspólnoty” jest hasło: „BYĆ W RZYMIE I NIE WIDZIEĆ PAPIEŻA”.

Nagrody za prawidłowe rozwiązanie otrzymują Milena Gordon, Danuta Gordon i Mirosław Kowalski. Gratulujemy. Nagrody książkowe prześlemy pocztą na adres domowy.

KĄCIK DLA DZIECI

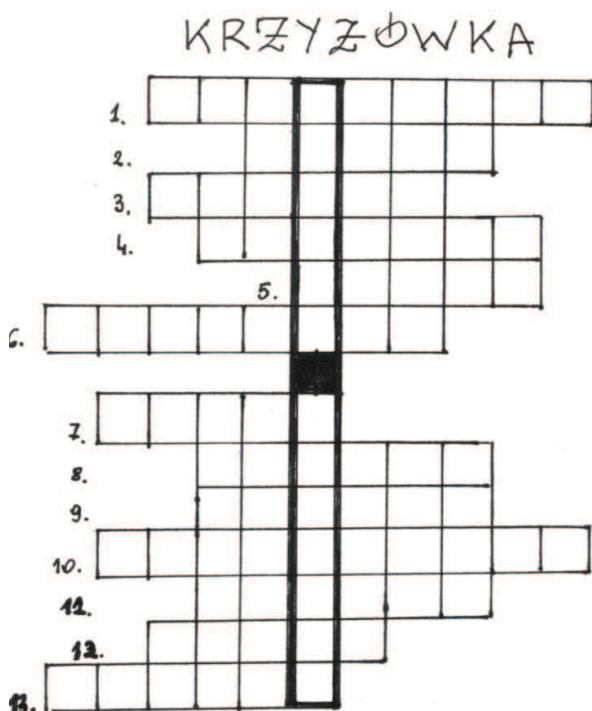
Drogie Dzieci!

Rozpoczynamy szczególny czas w Kościele - Wielki Post!

Przygotowuje nas do najważniejszych dni naszej wiary - Świąt Wielkiej Nocy. Przez ten czas pokutny chcemy wpatrywać się w krzyż i dziękować Panu Jezusowi za miłość, którą nam objawił.

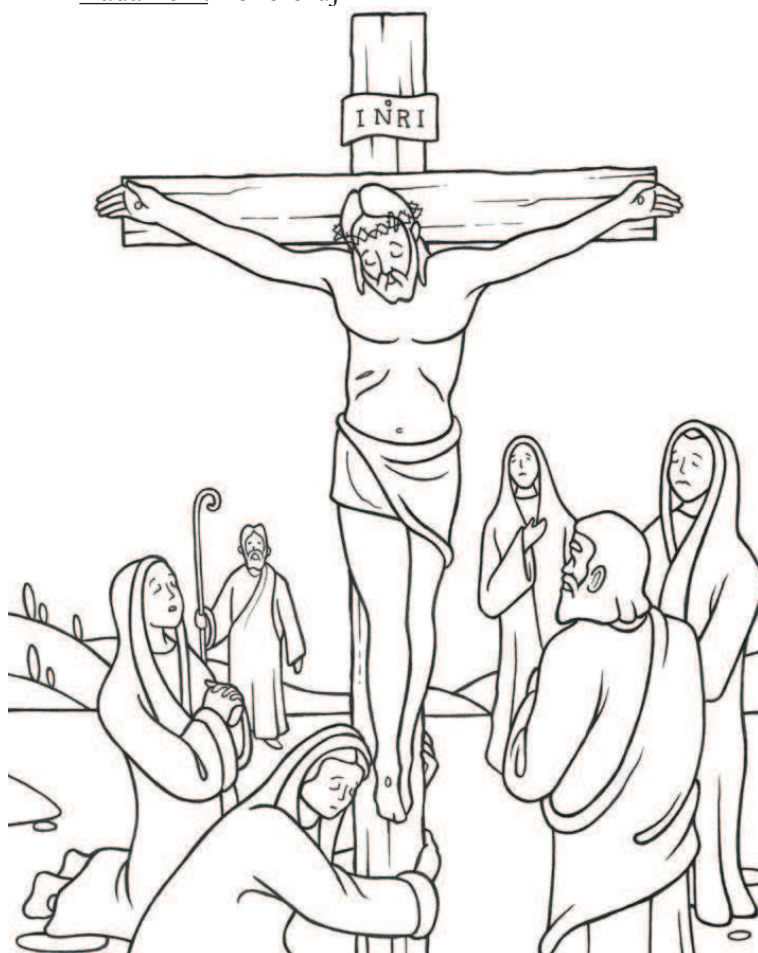
Zapraszamy was w **każdy piątek** Wielkiego Postu na **nabożeństwo Drogi Krzyżowej**, które odprawiane w naszym kościele będą **dla was o godzinie 17.00**

Zadanie 1. Rozwiąż krzyżówkę.

1. PŁACZĄCE NA DRODZE KRZYŻOWEJ
2. APOSTOŁ, ZAPARŁ SIĘ JEZUSA
3. „PO DNIACH ZMARTWYCHWSTAŁ
4. MIEJSCE UKRZYŻOWANIA JEZUSA CHRYSZTUSA
5. ZAPIĄŁ GDY PIOTR ZAPARŁ SIĘ JEZUSA
6. OTARŁA TWARZ CHRYSZTUSOWI
7. PODPISAŁ WYROK NA JEZUSA CHRYSZTUSA
8. POMÓGŁ NIEŚĆ KRZYŻ (Z CYRENY)
9. ZDRADZIŁ JEZUSA ZA 30 SREBRNIKÓW
10. MIEJSCE USTANOWIENIA NAJSWIĘTSZEGO SAKRAMENTU
11. OGRÓD MIEJSCE POJMANIA CHRYSZTUSA
12. Z ARYMATEI PROSIŁ PIĘTĄ O WYDANIE CIAŁA JEZUSA CHRYSZTUSA
13. ZASUNIĘTO NIM GRÓB CHRYSZTUSA

Zadanie 2. Pokoloruj

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązania Zadań z poprzedniego numeru „Wspólnoty”: Zadanie 1: TYLKO TACY JAK DZIECI WEJDĄ DO KRÓLESTWA NIEBIESKIEGO;

Nagrodę za prawidłowe rozwiązanie otrzymuje Marcin Karwasz. Gratulujemy. Nagrodę książkową prześlemy pocztą na adres domowy.

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NASZEJ PARAFII

Dni powszednie

7⁰⁰, 7⁴⁵, 18⁰⁰

Niedziele i Święta

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰ (z udziałem dzieci i ich rodziców, z kazaniem specjalnie przygotowanym dla najmłodszych), 12⁰⁰, 18⁰⁰

Chrzest św.

druga i czwarta niedziela miesiąca podczas Mszy Św. godz. 12⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu

każdy czwartek 18³⁰ - 20³⁰ w kaplicy MB Częstochowskiej

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

środa po wieczornej Mszy Św.

BIURO PARAFIALNE (tel. 52 373-25-58)

czynne: środa i czwartek 15³⁰ - 17⁰⁰piątek 10³⁰ - 12⁰⁰

Telefon do parafii - do proboszcza ks. Dariusza 573 242 022.

STAŁE ZAJĘCIA CHÓRU PARAFIALNEGO środa 19⁰⁰

KATECHEZA DLA DOROSŁYCH

trzeci wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej

DROGA NEOKATECHUMENALNA

Eucharystia: sobota godz. 19⁰⁰

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

dyżury: piątek 9⁰⁰ - 11⁰⁰

GRUPA MODLITWY ŚW. O. PIO

drugi czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

każdego 23. dnia m-ca godz. 18⁰⁰ Msza Św. z modlitwą

i z ucałowaniem relikwii

LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA

według ustaleń z opiekunem

ŻYWE RÓŻANIEC

pierwsza niedziela miesiąca o godz. 18⁰⁰STOWARZYSZENIE WSPIERANIA POWOŁAŃ
DIECEZJI BYDGOSKIEJ

pierwszy czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

WDOWY I WDOWCY

Msza Św. za zmarłych współmałżonków w drugi

piątek miesiąca o godz. 18⁰⁰

APOSTOLAT CUDOWNEGO MEDALIKA

w ostatni czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

Spotkania pielgrzymów PIESZEJ PIELGRZYMKI
DIECEZJI BYDGOSKIEJkażdy 21. dzień miesiąca o godz. 20⁰⁰NABOŻEŃSTWO WYNAGRADZAJĄCE NIEPOKA-
LANEMU SERCU MARYIw pierwszą sobotę miesiąca po Mszy Św. o godz. 7⁴⁵

NABOŻEŃSTWO DO ŚW. JÓZEFA

w pierwszą środę miesiąca o godz. 17³⁰

KAWIARENKA PARAFIALNA (w salce parafialnej)

w trzecią niedzielę po mszy o godz. 9⁰⁰, 10³⁰ i 12⁰⁰

OAZA DZIECI BOŻYCH (w salce parafialnej)

w każdy piątek o godz. 16³⁰Specjalne Nabożeństwo dla małżeństw starających się
o potomstwo

każdego ósmego dnia miesiąca po Mszy Św. wieczornej

SAKRAMENT POKUTY

codziennie 30 minut przed każdą Mszą Św.

w I piątki miesiąca od godz. 16⁰⁰

ŚW. KAZIMIERZ,

PATRON POLSKI LITWY I UKRAINY

dokończenie ze str. 6

Obecność przedstawicieli Konferencji Episkopatów Europy na dzisiejszej uroczystości w bazylice Św. Piotra podkreśla to wspólne dziedzictwo, kulturalne i duchowe, jednoczące różne narody Europy i przypomina zarazem o <<chrześcijańskich korzeniach>>, które zrodziły i żywiły poprzez wieki wszystkie przejawy dziejów tego kontynentu; pragnie ponadto wyrazić miłość, troskę i solidarność Kościoła Rzymu i Kościołów lokalnych Europy wobec całego Ludu Bożego, który znajduje się na Litwie.

Do wszystkich Litwinów, którzy żyją w Ojczyźnie czy też są rozproszeni po świecie, zwracam się ze szczerym życzeniem – złączonym z modlitwą do Pana – aby byli zawsze wierni cennemu dziedzictwu ich świętego Patrona: stali w wierze swoich przodków, pełni radości w nadziei; zakorzenieni w miłości i jedności z Bogiem, z Kościołem i z braćmi.

opr. VIZEN

Pan Bóg powołał do siebie:

do 22.02.2025	14. Janina Karkowska 1933 r.
1. Eugenia Genowefa Dymar-	15. Mariola Bartnik 1963 r.
kowska 1940 r.	16. Małgorzata Denielewska
2. Władysław Pulkowski 1954 r.	1964 r.
3. Urszula Ceglarska 1948 r.	17. Helena Sikorska 1939 r.
4. Maria Suska 1951 r.	18. Danuta Wutkowski 1938 r.
5. Jan Jankowiak 1930 r.	19. Urszula Maria Rutkowska
6. Janina Koźma 1934 r.	1950 r.
7. Agnieszka Maluk 1947 r.	20. Stanisław Michalski 1936 r.
8. Aldona Maria Woźniak 1949 r.	21. Leszek Tachasiuk 1961 r.
9. Tomasz Warda 1974 r.	22. Konrad Józef Frackowiak
10. Janina Dąbrowska 1938 r.	1933 r.
11. Krystyna Formela 1941 r.	23. Andrzej Wojaczyński 1951 r.
12. Hanna Maria Orzechowska	24. Grażyna Maria Kalinowska
1960 r.	1953 r.
13. Irena Jadwiga Stańczyk 1936 r.	25. Regina Splawska 1940 r.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Sakrament Chrztu św. otrzymali:

do 22.02.2025	3. Kornelia Zwiewka
1. Jan Augustynowicz	4. Gabriel Nawrot
2. Fabian Sarnecki	5. Ignacy Wojtczak

Szczęść Boże na trud wychowania!

WSPÓLNOTA

pismo parafii pw.

CHRYSTUSA KRÓLA

w Bydgoszczy

WYDAWCA: PARAFIA PW. CHRYSTUSA KRÓLA

Redakcja: ks. proboszcz Dariusz Wesołek

Danuta Romańska

Kontakt pod adresem:

dankar@logonet.com.pl

Strona internetowa parafii:

www.chrystuskrol.org